

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Alia genera hominu[m] difficulter pœnitentiam agentium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

remittatur, sed quòd qui in Spiritum S. peccant, nullam habeant peccati excusationem, atque idcirco natura sua veniam non mereantur, quemadmodum & venefici, qui mera malitia Deum negant, & abiurant, etiam si videant sanguinem è vulnerata à se hostia promicare. In alijs plerisque peccatis aut ignorantia, aut infirmitas, si non omnino, saltem aliqua ex parte excusat. Hinc illud legimus: *Misericordiam consecutus sum, quia ignorans feci.* Et: *Ipse cognovit figmentum nostrum, recordatus est, quoniam pulvis sumus.* Compendiosè, ad propositum nostrum ait S. Chrysostomus, ideò dici hoc peccatum numquam remitti, quia difficiliùs remittitur: sicut alibi Christus dixit, impossibile esse, vt dives in regnum cœlorum intrer, non quòd Deo, sed quòd natura sua sit impossibile.

Tertia classis eorum, qui difficiliùs agunt pœnitentiam, ac frequentius sine ea moriuntur, est Atheorum, Ethnicorum, Idololatrarum & Iudæorum; immò in hæresi etiam sua pertinaciter permanentium. Quia *qui non credit, jam indicatus est.* His accedit quarta classis in malo obstinatorum; & sunt nonnulli adeò superbi, vt instar Luciferi & Angelorum eius flecti se non sinant, ne, si peccatum suum retractent, errasse videantur. Quinta classis est diuitum, qui opibus grauati plus habent impedimenti, quàm alij, præsertim si, ob iniustè possessa, ad restitutionem teneantur, quam pecuniarum, sicut & famę restitutionem, quia difficile est facere, multi pereunt. Haud frustra Ludouicus Galliarum rex, quem Pium vocauerunt, dixit: *Molestissimum esse, res ablatas iusto Domino restituere,* ita enim agglutinatur pecunia, & nominis ac famę (quæ per honoris restitutionem periclitatur) amor, vt pars aliqua à corpore auelli videatur, si ventum sit ad restitutionem. Quàm durum est, opes diu possessas, annuos census, tot millia refundere, contrahere familiam, laucitias, amittere sustentationem liberorum? Luculentissimum huius rei exemplum recenset S. Antoninus, alio à nobis loco memorandum; & aliud Cantipratanus: illud de patre, istud de matre ob iniusta bona filijs relicta, damnatis. Nobis hîc sufficiat id, quod Carolus Scribanus vir longa rerum tractatione, & difficilimis in mercatura quæstionibus exagitandis versatissimus pronuntia.

S. Athanas. hom. in hæc verba. S. Ambr lib. 2. de pœnit. c. 4.

1. Tim. 1. 13.

Psal. 102. 14.

Matth. 19. 23.

IX.

Ioan. 3. 18.

Ionuil. in vita cap. 94.

S. Antonia. 2. part. summa cap. 7. § 3. tom. 1. Thom Cantiprat. lib. 2. Apum. c. 54. n. 18.

S. Augustin.
epist. ad
Maced.

nuntiavit: Tria potissimum flagitia homines in perniciem trahere: superbiam, luxuriam, & avaritiam; sic tamen, ut per Sacramentum poenitentiae ex 100. superbis facile ad 50. ex 100. luxuriosis ad 80. ex 100. verò avaris, vix tres salventur, idq; ob annexam restitutionem, quae difficillima accidere solet. Notum est autem illud: Non remittitur peccatum, nisi restituatur ablatum. His omnibus addo ultimam classem eorum, qui salutem suam flocci facientes, vel semper assuescunt in vetera peccata relabi, unde & in ultimo agone, etiam confessi, in odium & vindictae appetitum, in delectationem Veneream, in blasphemiam relabuntur; vel certè non curant, ut vigilantes aduentum Domini expectent, sed toto anno non confitentur, immò toto quinquennio, decennio, & tempore longiore. Hinc, sine poenitentia, in fluminibus aut mari demerguntur; hinc in ebrietate lapsi cervicem frangunt; hinc ferro vel plumbo traiciuntur, & repentina morte occupati, ante se aeternum damnatos, quàm ferè mortuos reperiunt. Cuius id culpa accidit? nonne ipsorummet? Nam Christus fideliter monuit: *Vigilate, quia nescitis, quâ horâ Dominus vester venturus sit.* Quae monitio tantò attentius est observanda, quia etiam pijs, & doctis perseverantia non est promissa.

Matth. 24. 42.

C A P V T LXII.

Homini docti & pii, sub mortem, à tentatione superati, meritò omnibus tremendum morituris exemplum proponitur.

I.

UBET nos Servator monendo & corripiendo fratres nostros lucrari, quorum unus, ut generosus equus filo, aut virgæ umbrâ, vel nutu, vel verbo se finit regi ab altero solo; alius qui, ne feratur in vitia, freno; atque ut ad virtutem impellatur, calcaribus indiget: ac, ut pertinacibus caballis progredi nolentibus ignis subijcitur, ita Acheronticis flammis est excitandus. Quare cum illi unus medicus non sufficiat, addit Christus; *Si autem te non audierit, adhibe adhuc unum, vel duos, ut in ore duorum, vel trium testium stet omne verbum.* Quod & ego nunc faciam. Nam historia à me recensenda, ac fidei il-

Matth. 18. 16.

lius